

SVJETIONIK

Periodični magazin Zajednice Mondo Nuovo

SVJETIONIK
Hrvatsko izdanje magazina
IL FARO
La luce di un Mondo Nuovo
Dvomjesečno izdanje
Zajednica Mondo Nuovo
god. I , br.7 - svibanj / lipanj

UREDNIŠTVO: Zajednica Mondo Nuovo
Nunić bb; 22305 Kistanje
tel: 022 785 8580, fax: 022 785 8581
e-mail: ivana.buterin@ri.htnet.hr
Web: www.mondonuovo.org

Naklada: 1000 kom.
Tisak: Media Zadar d.o.o.

Izdavač
Zajednica Mondo Nuovo

Glavni urednik
Alessandro Diottasi

Uredništvo
Ivana Buterin
Jurica G.

Grafička priprema
Jurica G.
Zajednica Mondo Nuovo

3

4

6

8

10

11

12

13

14

15

U OVOM BROJU

UVODNIK

“Ja sam početak i kraj”

*Alessandro Diottasi

VJERA I ZAJEDNICA

Sveti Ante Padovanski

*Jurica G.

ŽIVOT I ZAJEDNICA

Iza ovoga sivila izaći će sunce

*Dražen Kukić

O ZAJEDNICI

Zajednica Mondo Nuovo

*Redakcijski uradak

ŽIVOT I ZAJEDNICA

Ljubav koja je sve izdržala

*Bernarda Soldo

DRUŠTVO I ZAJEDNICA

Neočekivani sjaj života

*Ivan Tucaković

ŽIVOT U ZAJEDNICI

Dnevni - isječci iz života zajednice

VODIČ ZA RODITELJE

Znakovi prepoznavanja početka
konzumiranja droga

*Redakcijski uradak

ŽIVOT I ZAJEDNICA

Život se može vratiti

*preneseno iz Zadarskog lista

ŽIVOT I ZAJEDNICA

Od dana ispunjenih tugom do dana
ispunjenog radošću

*Antonio Pantalon

"Ja sam početak i kraj"

*"Ljubav nehinjena! Zazirite oda zla, prianjajte uz dobro!
Srdačno se ljubite pravim bratoljubljem!
Pretjecite jedni druge poštovanjem!
U revnosti budite hitri, u duhu gorljivi, Gospodinu služite!
U nadi budite radosni, u nevolji strpljivi, u molitvi postojani."
Rimljanima 12:9-12*

Ukriku djeteta koji se rađa, u njegovom dolasku na ovaj svijet i u njegovoj nesavjesnosti koliki je to trenutak radosti; u očima koja se gase kod osobe koja umire, u njezinoj nostalziji za životom koji je došao do kraja i u neznanju što će biti poslije.

"Ja sam početak i kraj", rekao je Krist. On je jedini koji ima odgovore na zašto i kako. On je gospodar života, sada i kasnije. Ne postoje filozofi i psiholozi, ne postoje astrolozi i sveznalice koji mogu potvrditi ono što potvrđuje Isus Krist. Nisu nikada mogli potvrditi niti će ikada moći potvrditi. On postoji čak i za one koji ga negiraju i koji negiraju njegovo postojanje.

Bog je onaj koji upravlja sa svime. Njegova snaga koja je toliko jaka da dijeli neograničenu ljubav i da bude uzor i putokaz za svako živo biće i prije no što dođe na ovaj svijet. Motiv zbog kojega je on prisutan oko nas i u nama je i taj što smo izloženi zlu koje se zakači na nas i donosi osamlijenost, očaj, tugu... te želi zarobiti naš razum i ukrasti nam dušu. Želi ukrasti nešto što pripada Bogu samo iz razloga da se osjeća jačim od Boga. Za to koristi sve negativne stvari na ovome svijetu koje donose zlo. Droege, pobačaji, uništavanje obitelji, razvodi, zavist, pohlepa, kleveta, preljubi, seks, sukobi, ratovi... Često kada se nađemo ispred problema i poteškoća i kada shvatimo koliko smo ustvari ranjivi i kada se nesvesno počnemo obraćati Njemu da bi bili saslušani, potpomognuti, usmjereni, baš u tim trenutcima padaju naše maske, naše dvoličnosti i naše lažne sigurnosti. Tada i opravdavamo sami sebe da su to samo trenutci slabosti. No ono što je važno da unutar sebe vrlo dobro znamo kako stoje stvari. Ogoliti se ispred sebe samih je pozitivna stvar. Sveti Pavao nam o tome može više reći.

Osobe koje ulaze u Zajednicu često ulaze uništeni i materijalno i psihički. Dolaze u konfuziji koju uzrokuju upotreba metadona i ostalih tableta. Često su očajni i skroz izvan sebe. Ali kada se radi zajednička molitva u Zajednici, čak i ateisti i nevjernici mole zajedno. U tim trenutcima ostajemo fascinirani činjenicom da i najveći delinkventi, osobe koje dolaze sa zatvorskom prošlošću ili oni koji naizgled izgledaju "čvrsti momci" otpuštaju svoje maske i mole se sa neviđenom iskrenošću i jednostavnošću. Da li su oni slabi? Da li su ranjivi? Sigurno da jesu, ali im upravo molitva daje saznanje da su jaki. Upravo iz toga razloga se kaže da tko ima vjeru ima jednu snagu više u životu i zbog toga gdje nema Boga nema niti Zajednice i gdje nema molitve vlada egoizam. Zato tko izgubi negdje svoju dušu može uz ispravan odnos prema Bogu i Evandelju ponovno ju pronaći.

*Alessandro Diottasi
osnivač Zajednice Mondo Nuovo

SVJETIONIK

Vjera i Zajednica

Sveti Ante Padovanski

Jurica G.

Sveti Ante, po nekoj neshvatljivoj uzročnosti, uvijek je prisutan. On kao da je tu, među nama, s nama, uz nas. I oni koji rijetko mole, njega zazivaju. Uzrok tome treba tražiti u njegovu trajnom zanimanju za sve velike i sitne potrebe našeg svakodnevnog života. Njemu ništa nije nevažno. On shvaća trenutne tegobe i to onako kako one tiše i kako se u pojedinom srcu odražavaju, pa posreduje doslovno u svemu. Svetome Anti se mole svi, i mladi, i stari, i intelektualci, i polupismeni ljudi.... Mole i dobivaju, zahvaljuju se i preporučuju. Da li je onda čudno što nećete naći crkvu u kojoj se ne nalazi njegov kip ili njegova slika? A škrabica pred njegovim kipom uvijek je najpunija. Za svetoga Antu, za njegovu sirotinju. Dobrota privlači. Tako je i sa svetim Antonom, da ne pomaže, ne bi ljudi k njemu hrlili. Svi sveci, a sveti Ante posebno, nose veliku poruku svijetu; da nas Bog nije ostavio i zaboravio. Uvijek je prisutan i pripravan da usliša svaku našu razboritu molitvu. Na taj način umnaža u nama vjeru i budi pouzdanje.

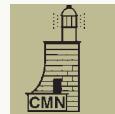
On nije zaboravio one koji su njega zaboravili, a kamoli one koji ga zazivaju.

PRISTUPANJE FRANJEVCIMA

Sveti Ante rođen je u Portugalu, 15. kolovoza 1195. Rodio se kao Ferdinand Bujonski, ali kada je pristupio redu franjevaca, promjenio je ime u Antun de Olivares. Od tuda i dolazi kasnije svima poznato ime sveti Ante. Od ranoga djetinjstva se vidjelo da ga neobjasnjivo privlači sve što je povezano sa crkvom i vjrom. U petnaestoj godini otisao je u augustinski samostan, ali tamо nije dugo ostao, jer ga je privukla jednostavnost i dobroćudnost franjevaca koje je slučajno upoznao i odlučio je pristupiti njihovu redu.

O čudesima koje je napravio za života ne bi bilo dovoljno niti nekoliko stranica, recimo samo da je puno putovao, propovijedao i da gdje god je došao vrlo brzo bi sa svojom propovijedi pridobio svakoga tko bi ga slušao.

...Svetome Anti se mole svi, i mlađi, i stari, i intelektualci, i polupismeni ljudi.... Mole i dobivaju, zahvaljuju se i preporučuju. Svi sveci, a sveti Ante posebno, nose veliku poruku svijetu; da nas Bog nije ostavio i zaboravio. Sveci ne umiru, oni ne nestaju. Žive kroz stoljeća u srcima milijuna kao dobročinitelji i usrećitelji čovječanstva. Jedan od najvećih, bez sumnje, jest dragi sveti Ante. ..

Spomenućemo samo jedno od najviše spominjanih čuda koja su povezana s svetim Antonom.

1228 god. na Duhove, u Rim se sleglo mnoštvo stranaca. Kada je Ante počeo govoriti nastalo je komešanje. Što je bilo?

Govorio je talijanski, a razumjeli su ga i svi oni koji taj jezik nisu poznavali.

Posljednje godine svoga života proveo je u Padovi i za kratko vrijeme je osvojio srca svih Padovanaca. Lomio je i najveće grešnike. Njegove biografije iz tih vremena govore o nečuvenim uspjesima. Ljudi su dolazili sa svih strana da ga slušaju, a on je privodio pokajanju i najtvrđa srca. Zaštita sirotinje bio je jedan od uzvišenih ciljeva njegova života. Možda je i to razlog da ga mali svijet toliko voli.

SVECI NE UMIRU...

Umro je mlad, 13. lipnja 1231. Kažu da su se tog časa u dalekom Lisabonu, njegovu rodnu gradu, na crkvenom tornju sama od sebe zanjihala zvona. Nije bio navršio ni 36 godina, a bio je tako velik pred Bogom i tako slavan u svijetu. Nije prošla ni godina dana od njegove smrti, kada ga je papa Grgur IX. svečano proglašio svecem. Tada su u Padovi odlučili sagraditi novu baziliku. Već preko sedam i pol stoljeća traje i raste slava svetoga Ante. I danas živi kao dragi svetac u srcima milijuna. Zašto? Zato jer je to svetac posebne veličine, koja zapanjuje, očarava i privlači, a od njegove smrti prošlo je više od 750 godina. Njegovo svetište u Padovi jedno je od najvećih mjesta za hodočašća u svijetu. Dolaze ljudi sa svih kontinenata, moli mu se cijeli svijet. Sveci ne umiru, oni ne nestaju. Žive kroz stoljeća u srcima milijuna kao dobročinitelji i usrećitelji čovječanstva. Jedan od najvećih, bez sumnje, jest dragi sveti Ante.

Blizak nam je i uvijek prisutan u svim životnim zapletima. On je svetac kojemu nijedna ludska potreba nije mala niti nevažna. Pomisao na njega budi pouzdanje, a pouzdanje spontano izaziva molitvu. Zbog svih ovih razloga, za ime, i za zaštitnika našega centra smo upravo izabrali svetoga Antu, jer znamo da je uvijek uz nas i da moli za nas.

I vi ćete mu se često pomoliti, zar ne?

SVJETIONIK

Život i Zajednica

Iza ovoga sivila izaći će sunce

Kukić Drazen

Dugo sam razmišljao o čemu bi ja zapravo mogao pisati i o čemu zapravo može pisati netko tko je u položaju u kakvome sam ja. Puno ispisanih stranica bacio sam u smeće prije nego što sam shvatio da jedino o čemu mogu pisati i što je čvrsto u meni je vjera. Vjera da će sutra biti bolje i da iza svega ovoga sivila će doći dan kada će izaći sunce. Sjećam se, dok sam još vodio život narkomana, da se nikada svjesno nisam previše zamarao s određenim životnim pitanjima. Nikada me nije bilo briga što sve gubim time što se ponašam tako sebično vodeći takav način života. Važno mi je bilo jedino da se taj dan "pobrinem" za sebe, a da li je usput netko nastradao i da li sam nekoga povrijedio baš se i nisam previše zamarao. Negdje putem, u svom tom ludilu, kada je moja podsvjest progovorila i kada sam se istinski nakon dugo vremena pogledao u ogledalo, shvatio sam da sam previše toga počeo gubiti i da ako nastavim uskoro bih mogao i vlastiti život izgubiti, a to ipak nisam htio.

ULAZAK U ZAJEDNICU

Zajednicu sam ušao "igrom slučaja" i uz pomoć tih ljudi, u biti stranaca za mene, pokušao sam pohvatati ono što je ostalo od moga života i nadati se da će možda jednoga dana opet biti živ i sloboden. Sjećam se kako mi je jedna od želja bila da se opet radujem i smijem od srca. Nakon veličanstvenog puta kojega sam prošao u Zajednici danas mogu reći da sam opet osoba koja cijeni i voli svoj život.

Beskrnjno sam zahvalan svim tim ljudima koji su bili uz mene, jer osim toga što su me naučili pravim životnim vrijednostima i mnogim profesionalnim zanimanjima, uspjeli su usaditi u mene i osjećaj da se mora ići dalje i kada misliš da je sve propalo. Da moraš gledati ispred sebe i kada vidiš samo težak korak kojim koračaš kroz život. Da upravo tada moraš steći snage i podići pogled prema nebu, podići ruke i stisnuti šake, pa u sebi viknuti "...JA VJERUJEM...".

To je ono na čemu sam zahvalan jer znam da mi taj osjećaj nitko ne može oduzeti i znam da će mi upravo taj osjećaj pomoći da pobijedim sve poteškoće na koje naiđem u životu.

...Čak i kada mi se čini da moja želja da se smijem i radujem od srca nije ostvarena, ja ne gubim nadu nego jednostavno vjerujem. Vjerujem u Boga, u ljude oko mene i u sebe samoga i to me drži drži iznad svake poteškoće.

Pošto sam imao dug prema društvu za kriminalno djelo koji je bio posljedica moga ovisničkoga načina života, nakon zajednice sam morao odslužiti četiri godine u zatvoru.

ZATVOR...

Možda će ovo zvučati smiješno, ali moj boravak u zatvoru me prisilio da još bolje shvatim značenje života. Bez obzira na sve rešetke i ćelije, na sve zidove i stražare, na svu borbu i križ koji nosim moje je srce slobodno, a moje misli i moj um lete preko svih ograda i bodljikavih žica. Čak i kada mi se čini da moja želja da se smijem i radujem od srca nije ostvarena, ja ne gubim nadu nego jednostavno vjerujem. Vjerujem u Boga, u ljude oko mene i u sebe samoga i to me drži iznad svake poteškoće. Kroz to sam saznao koliko sam zapravo jadan i nevažan, ali i koliko sam predivan u svome postojanju. Sada znam da nije bitno koliko imaš i što sve imaš, već koliko je bitna želja da se stigne pod noge Isusu i da mu se tihim glasom kaže: "...evo i

mene Gospodine...". Koliko ću u životu još morati učiti i koliko ću još puta pasti na koljena to danas ne znam niti mogu reći. Iskreno, često budem u situaciji kada mi se čini da je sve gotovo i da nema više izlaza. U tim trenutcima me obuzme strah i sumnja, ali i tada skupim snage, sklopim oči, nasmijem se u srcu i tiho kažem "...sutra će biti bolje...".

Ovisnost o drogi pored svih ostalih problema, ovisnicima donosi i probleme s policijom i sudstvom. Naime, zbog svoje ovisnosti, počinitelji su raznih kaznenih djela te stoga završavaju u zatvorskom sustavu gdje je činjenica da moraju snositi posljedice za počinjena kaznena djela. Međutim, sam boravak u zatvoru ne rješava problem ovisnosti te se u većini slučajeva nakon isteka kazne ponovno vraćaju starome načinu života, počinjenju kaznenih djela te na kraju povratku u zatvor. Na taj način se cijeli sustav (ovisnik-policija-sudstvo-zatvor) nalazi u začaranom krugu iz kojeg se ne vidi izlaz. Uprava za zatvorski sustav RH uvidjela je navedeni problem te je koristeći se praksom iz zemalja EU započela suradnju s terapijskim zajednicama gdje se sklapaju ugovori o suradnji koji ovisnicima o drogi koji se nalaze na odsluženju kazne daje mogućnost da nakon polovice odslužene kazne, drugu polovicu kazne provedu na liječenju u terapijskoj zajednici. Naime, radi se o tome da ukoliko ovisnik izrazi želju za liječenjem u terapijskoj zajednici, druga polovica kazne se pretvara u uvjetni otpust što znači da ukoliko prekrši pravila terapijske zajednice ili napusti liječenje svojom voljom, automatski se vraća u zatvor na odsluženje kazne. Problem koji još uvijek nije adekvatno rješen su bivši ovisnici o drogi koji su završili program liječenja u terapijskim zajednicama, a zbog sporosti pravosudnog sustava nakon uspješne resocijalizacije moraju ići na odsluženje zatvorske kazne, kao što je Draženov slučaj.

Ivana Buterin

Zajednica

Redakcijski uradak

Terapijska zajednica "Mondo Nuovo" postoji već 29 godina. Osnovana je u Italiji, u blizini grada Civitavecchia, gdje se i nalazi upravno sjedište. Zajednica ima osam kuća u Italiji i jednu u Hrvatskoj koja se nalazi u Nuniću, 50-ak kilometara od Šibenika. Bavi se prvenstveno problemom ovisnosti, a na usluzi je svima koji na bilo koji način pate.

Zajednica "Mondo Nuovo" izvršava aktivnosti prevencije, liječenja i rehabilitacije s ciljem da oporavi osobe s problemima ovisnosti o alkoholu ili drogi. Na oporavku u Nuniću trenutno se nalazi 14 momaka, a u planu je otvorenje još jednog centra u blizini Benkovca, jer nažalost kapacitet centra u Nuniću je premali da primi sve dečke koji imaju želju i potrebu doći na oporavak u našu terapijsku zajednicu.

SEKTORI PROFESIONALNOG FORMIRANJA ČLANOVA ZAJEDNICE

- Stolarija
- Pčelarstvo
- Građevinarstvo
- Poljoprivreda
- Vrtlarstvo
- Rad sa voskom i gipsom
- Tiskara
- Novinarska redakcija
- Informatika
- Ribolovstvo
- Uzgoj konja i nojeva
- Škola stranih jezika
- Maslinarstvo

Mondo Nuovo

Zajednica Mondo Nuovo već godinama odvija svoje pedagoško-rehabilitativne aktivnosti temeljeći se na etičkim i moralnim načelima koji djeluju u našem društvu.

Osobe u programu moraju biti inspirirane slijedećim životnim načelima, prisutnima u svakom rezidencijalnom centru:

1. Nema slobode bez odgovornosti i smisla za žrtvu.
2. Raspoloživost, poniznost, odanost, poštenje, dobar odnos i puno strpljivosti.
3. Poštuj svoga bližnjega. Dosljednost ako želiš poštovanje.
4. Ponašaj se u skladu s onim kakav želiš biti, bez maski.
5. Ne učini drugima ono što ne bi želio da se tebi učini. Stalnost i postojanost će ti pomoći.
6. Imaj povjerenja i poštovanja prema odgovornima koji su osobe kao i ti.
7. Ne traži da budeš shvaćen, pokušaj shvatiti. Altruizam i sudjelovanje, ne budi djetinjast.
8. Ljubiti znači davati, sjeti se da je bolje davati nego primati. Tako ćeš otkriti ljepotu zajedništva.
9. Tvoj put je napredak i nastoj da i drugi sudjeluju u tome.
10. Tko ne radi ne jede. Nema društva bez zajedničkoga djeljenja.
11. Sve što činiš ovdje pronaći ćeš kasnije.

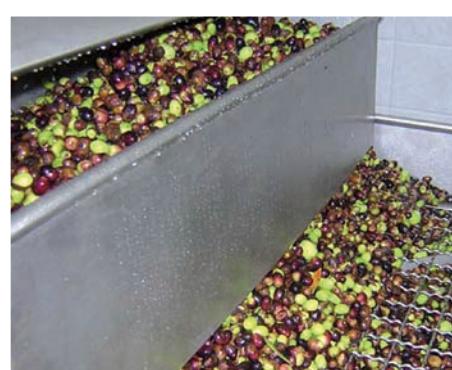
OSNOVNA I BEZPOGOVORNA PRAVILA ZAJEDNIČKOGA ŽIVOTA U ZAJEDNICI MONDO NUOVO

Bez novca, bez droge

Za sve potrebe brine Zajednica

Minimalno korištenje cigareta i kave, bez alkohola

Nikakva vrsta prepotentnosti ili nasilja, bez iznimki !

SVJETIONIK

Život i Zajednica

Ljubav koja je sve izdržala

Bernarda Soldo

**Bernarda i Franko upoznali su se nekoliko mjeseci prije nego što je Franko ušao u Zajednicu. Bio je ovisnik, ali je uvijek imao potporu "svoje Beni". Ovo je njezin dio priče...*

Vjerujem da Franko i ja, u onim trenutcima prije 4 godine kada je on ulazio u Zajednicu, nismo mogli niti zamisliti da će sve završiti ovako.

Ali da smo se isto tako, duboko u srcu, nadali baš ovakvom završetku to mogu potvrditi. Njegova odluka da ide u Zajednicu i nije mi bila kristalno jasna, jer je uvijek govorio da će se vratiti za neko-liko mjeseci i da ce biti sve OK.

Bilo je teško zamisliti da vam netko s kim ste provodili vrijeme i netko tko vam se sve više uvlačio pod kožu i srce ode od vas i da se ne čujete i ne vidite. Ali upravo se to dogodilo.

Informacije su stizale na kapaljku. Cura čiji je dečko u Zajednici mi se u tim trenutcima činila kao "državni neprijatelj br.1". Obitelj kao dečka i zaručnika svoje kćeri nije prihvaćala narkomana. Trebalо je mnogo snage, hrabrosti, strpljenja... Uz molitvu bilo mi je lakše. Vjerovala sam da jedino Bog može pomoći Franku i meni da ostvarimo našu želju za osnivanjem obitelji. Vidjeli smo se prvi puta nakon godinu i tri mjeseca. Tada je došao na "verificu"(provjera).

Nekakvo čudno stanje.

Dobro je, a nije dobro.

Promijenio se, a nije se promijenio. Bili smo jači, ali zapravo slabiji.

Ljubav je bila ta koja nas je tjerala naprijed. Vidjela sam da je zadovoljan u Zajednici koju sam i sama počela polako upoznavati. Bili smo sretni, a u isto vrijeme tužni i ispunjeni strahom. Pisma su nam olakšavala udaljenost jedno drugome i hrabrla nas u "crnim" danima.

Bili smo svjesni da se ne pozajemo mnogo, ali meni je to bilo dovoljno da se odupirem svima koji nisu vjerovali u njega.

Prvi susret s Italijom, Sandrom mi je bio toliko lijep, a u istome trenutku tužan, ispunjen strahom i potrebom za donošenjem odluka. Samo nas je Bog, koji je ljubav, doveo do kraja programa. Ali taj "kraj programa" je samo izraz. Završetkom programa u Zajednici nije završila borba sa drogom. Ona je tek započela. Borba, ali ona svakodnevna, životna.

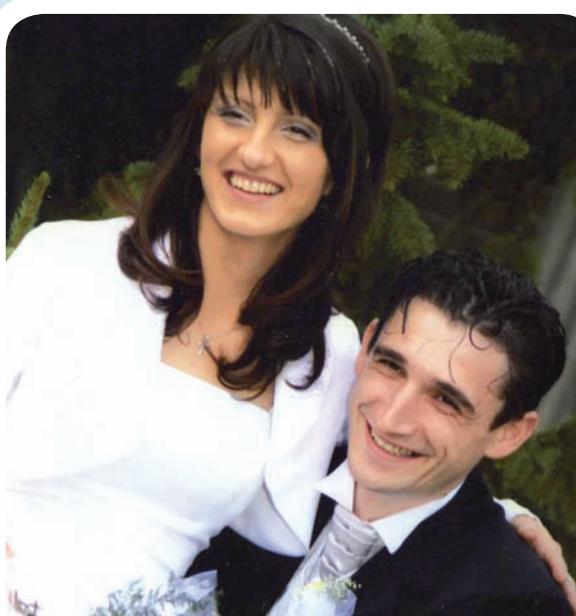
Franko je vrlo brzo počeo raditi, uselio se u svoj stan i tada je ustvari počelo naše međusobno upoznavanje i sazrijevanje.

Trebalо je mnogo strpljenja za mijenjanje navika i za "navikavanje" da imamo jedno drugoga svaki dan uz sebe. Koliko god nam je bilo teško, u isto vrijeme je bilo zanimljivo i veselo. Odlučili smo se i vjenčati i to se dogodilo 29.3. ove godine. Bilo je mnogo kušnji, ali one su nas jačale, ujedinjavale i dovele pred oltar.

Danas kroz razgovor otkrivamo svoje osjećaje, u ponašanju tražimo odgovornost, u ljubavi dajemo kako bi primili. Vjerujem da je vrijeme u Zajednici za nas oboje bilo plodonosno i da nas možda ne bi niti bilo bez Zajednice.

A ovako...

Zahvala Bogu i svim dragim ljudima oko nas koji su nas doveli do trenutka u kojem možemo reći da smo ispunili onu našu davnu želju i osnovali obitelj.

Neočekivani sjaj života

* Zajednica u sklopu terapijskoga programa provodi i stručnu naobrazbu osoba u programu. Ovo je svjedočanstvo jednoga profesora-predavača koji se po prvi puta susreo sa ovisnicima i njegovo svjedočanstvo kako je doživio Zajednicu i kakve je dojmove stekao nakon ovoga iskustva.

* Ivan Tucaković

Volim pčele. Njihova me prisutnost smiruje i stalno govori da još nije izgubljen komadić neukrotive prirode, spontanost koja izmiče kao pijesak klepsidre.

Kolega je sa svojim prijedlogom zvučao krajne čudno - Čuj, zovu nas u "Mondo Nuovo" - zajednicu za odvikavanje od ovisnosti - da održimo predavanje.

Pa dobro, očito i pčele imaju svoju terapijsku funkciju i bit će mi drago ako ekipi mogu dati neke interesantne informacije i pripremiti ih za rad i život sa pčelama.

Moram pripomenuti da se cijeli život družim i surađujem sa manje-više nekonfliktnim ljudima, nesklonim kriminalu i drogi. Upravo iz tog razloga moj je stav prema narkomaniji i narkomanima prilično petrificiran i jasan: to je devijacija nastala iz preobilja, dosade, slaboumnosti i slabog karaktera.

Znam da ovo zvuči kao šovinistički pamflet iz 19. stoljeća ali moja tolerancija ima prag tamo gdje završava autoagresivnost i samouništenje a počinje mučenje bližnjih i teroriziranje drugih. Eto, to je istina kakva je.

Moj stav prema komunama (oblikovan mas-medijima) bio je izrazito negativan i činilo mi se da tamo ispranim mozgovima vlada nekolicina profitera pod krinkom kršćanstva i ljubavi prema bližnjem.

Svaki je štićenik za mene bio izgubljena priča jer je to jednosmjerna cesta do pakla.

Došavši do same lokacije u Nuniću i upoznavši ekipu s kojom ću 5 dana dijeliti dio vremena, osjetio sam prijateljsko ozračje i nestale su magle eventualne tjeskobe.

Razgovori, zajednički obroci, savjeti i iskustva su vrlo brzo premostili prividne razlike i kod mene ostavili snažan dojam ozbiljnosti te priče, a čini mi se da su kod polaznika smanjili eventualni negativan stav spram predavača koji im je vršnjak.

I dan za danom su mi ti momci, vojnici, redovnici bili draži u svom nastojanju, trudu i posvećenosti cilju.

I osjetih se dobro. Sasvim neočekivano primjetih sjaj života.

Stisnuh na odlasku ruku svima kao još jednu svijeću zapaljenu za bolju budućnost.

Da, volim pčele. I drago mi je da su neki od polaznika u njima prepoznali svoj put. Drugi će pronaći svoju priču kojom će ispisati stranice života i ljubavi i posvećenosti svom cilju.

Ja sam iz ovog susreta mnogo naučio i trudio se toliko i dati.

Drago će mi biti ako se rastanemo sa stiskom ruke i osmjehom i opet sretнемo na životnom putu. Samo ostaje još mnogo srušenih mostova razočaranih ljudi kojima morate vratiti oduzetu toleranciju, steći poštovanje i zaslužiti iskren osmeh.

Od nedavno imate još jednog borca na svojoj strani.

* profesor biologije
predavac na učilistu "APIS"

SVJETIONIK

Život u Zajednici

Dnevnici...

Isječci iz svakodnevnoga života Zajednice. Na stranicama dnevnika koje dečki pišu svakoga dana iznose svoje osjećaje, strahove, probleme, želje i sve one stvari koje svakodnevno žive i proživljavaju

Danas smo stigli u Nunić. Sandro mi je rekao da sam od sutra odgovoran za poslove u ovome centru. Zadovoljan sam što ostajem ovdje jer ću sigurno naučiti i "narasti" još više u nečemu novome za mene. Kao i uvijek kada se susretjem sa nečim novim i nepoznatim osjećam mali strah, posebno jer sada moram raditi nešto što ne poznam dovoljno. No, nadam se da ću se dobro snaći.

Mislav, 11.06.2008

Dan je prošao mirno i ja sam se dobro osjećao. Poslije ručka sam malo prošetao sa Sandrom. Razgovarali smo o tome kako mi je prošla "verifica" (provjera) i kako se osjećam sada. Bio sam puno slobodniji razgovarajući sa njim i zadovoljan zbog toga našega razgovora. Jedna molitva za Sandra, za moga sina i njegovu majku.

Tomislav, 24.06.2008

Dan je protekao brzo, ali smo uspjeli napraviti dosta. Zadovoljan sam jer je Fabio uspio završiti posao koji je započeo, jer je to jedna od rijetkih stvari koje je završio. Trebamo uvijek biti uz njega i stalno ga ohrabrivati. Sa Gocom uvijek iste stvari i uvijek isti razgovori. Njegov ponos ga uvijek zaustavlja da napravi taj korak više u Zajednici. Još je gore što ga taj ponos udaljava od ostalih dečki, a on ne vidi da je baš u tome problem. Moramo pronaći bolji način za približiti se Goci i pomoći mu. Jedna misao na Sandra i na sve nas.

Matija, 18.06.2008

Znakovi prepoznavanja početka konzumiranja droga

Redakcijski uradak

Veliko često prvi znakovi početka konzumiranja droga ostaju neprepoznati od bliže okoline iz razloga što u adolescentskoj dobi postoji niz fenomena koji su normalni za tu dobu i koji ne moraju ukazivati na bilo koji poremećaj, pa tako ni na konzumiranje droga. Međutim, potrebno je obratiti više pažnje na ponašanje djece u toj dobi, kako u školi, tako i u obitelji, jer svaka upadljiva promjena ponašanja može ukazivati i na problem s drogama.

Tako na primjer, ponaša li se dijete tajnovito i stalno nešto skriva, pokazuje znakove školskog neuspjeha, izostaje iz škole, noću izbiva iz kuće, a danju do kasno spava, nema apetita i mršavi; razdražljivo je, svadljivo i otresito; zahtijeva sve veći i veći džeparac, posuđuje novac od prijatelja, rodbine i poznanika dok istodobno iz kuće nestaje nakit, vrijedne stvari i sl.; djeluje odsutno, pospano i opijeno; izgleda i odijeva se nemarno... U slučaju sumnje, testiranje na opojne droge jedan je od najsigurnijih načina da se provjeri uzima li osoba drogu. Testira se uglavnom mokraća kao najbolji materijal za identifikaciju droga, a samo testiranje može se provesti laboratorijski ili ga svaki roditelj može provesti sam kupnjom testera za jednu ili više vrsta droga u svim ljekarnama. Testirati se mogu i drugi biološki uzorci kao što su krv, slina, znoj, želučani sok i kosa.

Mnogi se odlučuju upravo za testiranje kose budući da je pramen kose jedini biološki materijal pomoću kojega se može utvrditi konzumiranje droge i do nekoliko mjeseci unatrag. Pretraga se vrši na Institutu za medicinska istraživanja u Zagrebu. Ukoliko se pokaže da je dijete uzimalo drogu ne treba odmah paničariti. Potrebno je otvoreno razgovarati s djetetom i pokušati mu ukazati na štetnost konzumiranja droga te otkriti razloge zbog kojih je počelo konzumirati drogu.

SIMPTOMI KOJI MOGU UPUĆIVATI NA PROBLEME S OVISNOŠĆU

- problemi s pamćenjem i učenjem
- loša koordinacija pokreta
- vrtoglavica i otežano hodanje
- ubrzano lupanje srca
- smijanje bez osobitog razloga
- crvene, zakrvavljenе i suzne oči
- osoba nije svjesna okoline, djeluje odsutno i opijeno, često doživljava zvukove i slike kojih u stvarnosti nema
- neosjetljivost na bol
- mučnina i povraćanje
- bolovi u tijelu
- uznemirenost i uplašenost
- povećana potreba za slatkim i slatkim pićima, odbijanje jela
- često i iznenadno napuštanje društva, povlačenje u osamu ili hitri odlasci iz kuće
- razdražljivost, otresitost i agresivnost
- nagle promjene raspoloženja (iz euforije u depresiju i obrnuto)
- oslabljeno disanje, povišena temperatura, česte i naizgled bezrazložne drhtavice
- nepovezan govor
- suha usta i nos, curenje / iscijedak iz nosa
- ubodi igle po tijelu

SVJETIONIK

Život i Zajednica

Život se može vratiti

*preneseno iz Zadarskog lista

Mons. Ivan Prendža na svetoj misi u povodu blagdana cvjetnice podijelio je blagoslov četvorici mladića iz Zajednice Mondo Nuovo, u povodu završetka njihova programa liječenja od ovisnosti. Anselmo Bellini, Petar Vuksan, Dalibor Nimac i Antonio Pantalon zajedno sa svojim roditeljima i bližnjima primili su nadbiskupov blagoslov kao znak njihove daljnje ustrajnosti u vjernosti obećanjima i odlukama u dobru.

Osnivač i ravnatelj Zajednice Mondo Nuovo, talijanski đakon Alessandro Diottasi, kratko je predstavio put mladića iz pakla droge prema pravom putu života. Na taj način čulo se svjedočanstvo da je, unatoč velikom problemu ovisnosti u našem gradu i domovini, moguće izaći iz ovisnosti te se uspješno resocijalizirati i postati ravнопravnim članovima društva.

- Zajedno smo se borili u jednom velikom ratu, ratu protiv droge. Danas vam komuna daje vaše sinove, možemo reći uskrsnule. Kad su ušli u komunu bili su uništeni u duši i tijelu, a danas su novi ljudi. Sijemo ljubav i milosrđe. To smo naučili u vremenu boravka u komuni i to želimo prenijeti drugima. Borba protiv droge ne tiče se samo komune. To jedna stvar protiv koje se trebamo svi boriti, cijeli narod, istaknuo je osnivač komune Mondo Nuovo Alessandro Diottasi.
- Ovi mladići su znak da postoji nada i u najtežim okolnostima života. Postoji život koji se može vratiti ako se čovjek otvori Bogu, prizna svoje slabosti i krene u novi život. Cijena toga je odričanje i čišćenje srca, rekao je u poruci mons. Prendža koji je mladićima čestitao, poželio blagoslov i Božju pratnju na njihovom životnome putu.

Od dana ispunjenih tugom do dana ispunjenog radošću

* Antonio je završio program Zajednice Mondo Nuovo.

Nakon završetka programa ostao je volontirati i pomagati drugima.

Antonio Pantalon

Ima već par miseci da mi je Sandro reka da će dobiti kraj programa na Cvjetnicu. U tih par miseci san se trudia ne misliti na to i uspia san u tome. Tako da san večer prije cvjetnice zaspa ka mala beba, jutro je brzo došlo. Od trenutka kad je Fabio zvonia pa do kad san ja otvoria oči prošlo je nekoliko minuta ali meni se činilo da je prošla jedna vječnost. Cili moj život mi je proša isprid očiju, djetinstvo, prve ljubavi, dani drogiranja, ulazak u komunu i na kraju spoznaja da će i ja danas dobiti kraj programa. Ta me je misao tako prestrašila da san odma skočia iz kreveta i iša se brijati, praviti krevet samo da bi uša u neku svoju kolotečinu. Ali to nije bilo to, nisan se moga skoncetrirati, non stop san mislia kako će sve to završiti, jer oćeš - nećeš u ove tri godine desilo se puno stvari, bilo je lipih i ružnih momenata i ma koliko ja glumia da san jedna jaka i čvrsta osoba najviše me je bilo strah da će kad dođen isprid Sv. Stošije i kad vidin mater i čaću počet plakati ko malo dite i da se neću moći zaustaviti. Iz svih tih mojih razmišljanja me je probudia Sandro kad je reka da polazimo. Krenuli smo svi skupa u koloni a ja san iša sa Sandrom, Karmelom i Ivanom. Do Zadra nisan progovorija niti jednu rič. Kad smo došli isprid crkve činilo mi se da su svi sritni a samo ja da san tužan.

Ubiti nisan bia tužan nego izgubljen u svemu ovome tako da san se odma zalipia za Petra, Dalibora i Anselma jer san zna da se i oni osjećaju kao i ja. U sebi san molia Boga da ovo što prije završi. Počela je misa i to mi je bila najduža misa u životu. I napokon je doša taj trenutak di su Sandro i Nadbiskup Prendža pozvali nas četvoricu da dođemo isprid oltara. U tom trenu mislin da san bia najponosniji čovik na svitu, iako san mislia da će se sramiti isprid toliko ljudi i u svom gradu ali suze su same tekle i nije me bilo briga, bia san sritan kao nikad do tada, pogotovo kad smo izašli svi vanka i kad san vidia da se svi grle i ljube. Tek onda san se opustia i reka samom sebi vidiš da se isplatilo.

Iskreno govoreći kad san uša u komunu misilia san da je to jedna priča bez kraja, nakon nekog vrimena počea san misliti da priča završava kad dobiješ kraj programa ali sada vidin da priča ide dalje i samo dragi Bog zna kad će završiti.

Evo prošlo je četiri miseca otkada san dobia kraj programa i tek sada vidin da je Sandro bia u pravu kad mi je govoria da prava bitka počinje tek kad završi program jer sad se triba suočiti sa svim tvojim problemima i strahovima i tek sada triba više misliti na druge.

Zajednica Mondo Nuovo
Nunić bb, 22305 Kistanje
Tel: 022 - 785 8580 ; Fax: 022 - 785 8581
Mob: 098 - 610 609 ; 098 965 3206

SAVJETOVALIŠTA:

ZADAR: Josipa Jovića 1, Tel/Fax: 023 - 311 623

RIJEKA: Kresnikova 15, Tel: 098 - 610 609

ZAGREB: Maksimirска 12, Župa Sv.Jeronima
Tel: 091 - 3080 500

BENKOVAC: Petra Zoranića 5A
(prostorije Crvenog križa)
Tel: 098 - 610 609 ; 098 965 3206